

כיצד סידר לוריא

את קדם

חברת חובל היתה אתה הפעילות בשוק האפור. בעליה היו רפי לוריא (50%) השאר קבוצת מנר"ח (שימזעין) קדם ואהוד זיידמן.

לוריא היה בן למישפתח-מנופאים סלוניקאית. החברה פעלה בהצלחה

איש-עסקים קדם
הסדר פירוק

רבה בשוק האפור בהיקפים ניכרים. כאשר הוקמה החברה, הוסכם כי מניית

ההכרעה תישמר כנאמנות בידי זיידמן. אחר ממקורות-המיומן של חובל נבע מערבויות בנקאיות בהיקף של 1.5 מיליון דולר מסניף בנק המזרחי-בתל-אביב, בבית הדרדפנה.

לפני שנה נפטר מנהל-הסניף, ואז התגלה כי הוא וסגנו (שהורה והורשע) זייפו ערבויות בנקאיות של הבנק בהיקף של 13 מיליון דולר. הערבויות של חובל היו חלק מהן. לוריא הביא את הערבויות מן הבנק ואף נתן ערבות אישית תמורתן, ולמעשה היו ערבויות אלה חלקו בהשקעה בחובל.

עם התפוצץ פרשת הזיופים, רש לוריא משותפו לסייע לו לפרוע את הכספים שמשך כנגד הערבויות, אולם הללו סירבו. קדם טס לזיידמן ללונדון וערך עימו הסדר פירוק-עסקים, שבי-מיסגרתו קיבל את מניית ההכרעה בחובל.

עם שובו ארצה הודיע לבנקים על פקיעת זכויות-ההתימה של לוריא בשם חובל. כיום שבו נשלחה ההודעה לבנקים, המתין לוריא מחוץ למישרדי חובל. וכאשר השליח של החברה, שלא ידע דבר, הגיע, ביקשו לגשת לבנק ולהיר-ציא מן הכספת את ההמאות הרחוקות המונחות למישרמת.

הבנק חשב כי השליח בא בשם קדם, ונתן לו את ההמאות. לוריא המתין שוב לשליח, וכשראה אותו מגיע, יצא מהבניין כאילו במיקרה, ולקח ממנו את ההמאות. היה בהן סכום של 3.5 מיליון דולר.

הוא מסר לבנק המזרחי-המאות כי 1.5 מיליון דולר, לכיסוי הערבויות המי-זוייפות, ועל היתר התפשר עם קדם באמצעות עורך-הדין יהודה רסלר. קדם ביטל, במסגרת הפשרה, את התלונה במישרתה שמסר על נטילת ההמאות.

מדוע התנגד שימעון פרס להכנסתו של רענן כהן לרשימה? האיש הודח מ"בית ברל" בגלל חשבונות כוזבים

חשבונות הח"כ החדש

שושן-רענן כהן
תאונה בטולכרם. בילוי באילת

רענן כהן, המועמד במקום ה-37 ברשימת המערך, מתואר כ"כניץ בלב המנגנון", המקורב לשלמה הילל, ומי שאצלו הביטחון קודם לטוב. נמסר ששימעון פרס הת-נגד נמרצות להכנסתו לרשימה ל-כנסת, שהיה משנת 1970 מזכיר בית ברל, וששנת 1975 התחיל לפעול בתפקידי פקידות בבית מיפלות-העבודה.

מדוע מתנגד לו שימעון פרס, ומדוע עבר מתפקיד רם של מזכיר בית ברל למעמד של פקיד בבית מיפלות-העבודה? חימוש התשובה הצריך חודשים ארוכים, שכן כל התיקים הנוגעים לעבודתו של רענן כהן בבית ברל ולסיבות הפסקתה נעלמו, ויד נעלי-מה דאגה להעלימם גם בבית ברל עצמו. אך בחיפושים נמצאו בביתו של אחד המעורבים בפרשה הע-תקים מלאים של הפרשה, שגרמה לפיטוריו של רענן כהן באוגוסט 1973 מבית ברל, בגלל הגשת חשבונות כוזבים, היעדרות מן העבודה ואי-מילו התפקיד.

בהתאם למיסמכים (הכוללים גם את פרוטוקול בית-הדין העליון של מיפלות-העבודה, בראשות דויד בר-רב-האי, מיולי 1973, אשר אישר את פיטוריו של רענן כהן) התקבל ששון כהן (זה שמו, ששונה לאחר-מכן לשם רענן כהן) לעבודה בבית ברל ב-1970, כאח-ראי לניקיון החצר. הוא הגיע למ-קום בהמלצת שרגא נצר, שכהן שימש לו כנהג אישי במשך כמה שנים.

כהן עלה מעיראק לישראל, היה פעיל בנערך העובד, ואחרי-כך נבחר ב-1965 כמזכיר המישרת הצעיר רה של מפא"י בבני-ברק. נצר דאג לו לעבודה בבית ברל, שנוהלה אז על-ידי נחום שמיר.

תוך כמה חודשים התבלט כהן בהסתה עדתית, וניצל פרשה, שבה נוטר מנהל-חשבונות, והפיץ חוזר נגד ההנהלה ונגד הפיטורים. שמיר החליט לפטר, אולם הילל, שהיה כבר אז אופטרורוס ליוצאי-ימי-ראק, התערב למענו, והפעיל גם

לפני בית-הדין העליון של המיס-לנה, שקיבל את העירעור, וכהן נאלץ לחפש מקום-עבודה אחר. הוא עבד כפקיד בבית מיפלות-העבודה, ועבר למחלקת המיעו-טים, שבה פרח ושיגשג.

לפני כמה שנים התפטר נסים אלמוג, שהיה מנכ"ל בית ברל, ורענן כהן ביקש את התפקיד לעצמו. נחום שמיר פנה לחיים בר-לב, שהיה מזכיר המיפלה, וסיפר לו את כל הפרשה, ואיים שאם ייבחר כהן לתפקיד הוא יוציא את הליכוד החוצה. בר-לב לא ידע דבר על הפרשה, ולמרות הלחצים של הילל-ידלין מנע את המינוי, וכמנכ"ל נבחר אהרון הראל.

כאשר נבחר עוזי ברעם כמז-כיר-המיפלה, התחיל כהן לעבוד כעוזרו, ואחרי-כך התמנה כראש אגף-הבחירות. להארץ אמר כי ש-איפתו היא להיות סגן-שר לעניי-ני-מיעוטים במשרד ראש-הממ-שלה.

את אהרון ידלין, מזכיר-המפי-לנה, שהיה מקורב מאוד להילל. אחרי שנה החל כהן חותם בתואר מזכיר אדמיניסטרטיבי של בית ברל. הוא קיבל מכונית של המוסד והקצבת דלק, ובמשך שנה הצטברו נגדו תלויות רבות על נסיעות ברכב שלא בתפקיד, שי-מוש בדלק בכמויות מופרזות וכן פרשה עכורה, שבה חיפה על עובד שמוטר על זיוף כרטיסי-עבודה ו-חשבונות.

בין היתר הגיש חשבונות על תאונה שאירעה למכונית בטול-כרם, כאשר היה, כביכול, במילוי-אים, והתברר כי לא היה כלל בי-מילואים.

פעם אחרת נסע עם מזכירתו לאילת, והגיש חשבונות אש"ל של שניהם. הצטברות החומר נגדו הביאה לפיטוריו באמצע 1973. כהן ניצל את הגיבוי שנתן לו ידלין, פנה לבית-הדין של המיפלה והשיג צו-מניעה נגד הפיטורין. שמיר עידעד

קנון: האיטלקים השתלטו סופית

לעומת הפסד של 22.3 מיליון דולר בתקופה מקבילה אשתקד. הרווח הושג ממכירת חברה באנגליה, אולם נראה כי האיטלקים, שהשתלטו על קנון. הם בין הבעלים של החברה הקונה...

אגב, לראשונה מאז 1979 המיכתב השנתי של קנון לבכעלי-המניות היה חתום על-ידי האיטלקים, ולא על-ידי גולן וגלובוס.

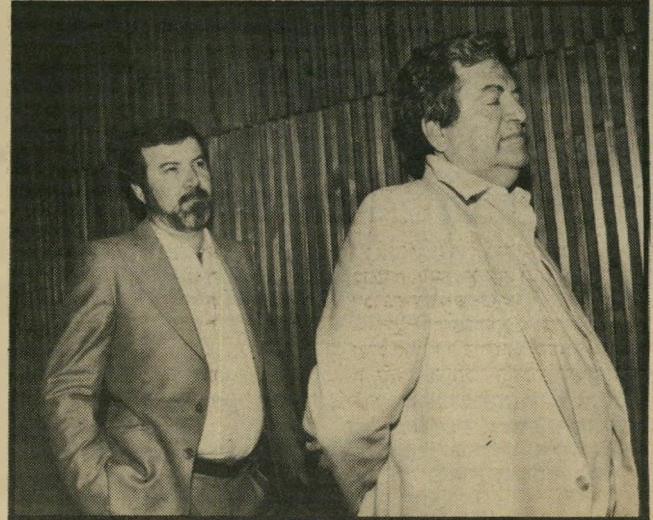
העיתון מביא שורה ארוכה של הודעות של קנון על סרטים שתעשה עם דסטין הוסמן, אנטוני קווין, אל סציניו, ג'ון טרבלטה, ופי גולדברג, קרל וויטר, לינדה ארונס, לו קוסט, ומכל ההכרזות לא יצא בלבם.

האינפיארה והפסקת הרכישות על-ידי תושבי השטחים הכבושים גרמו לירידה של כ-15% במכירות בענף-הל-כידים, אולם בחודשים האחרונים חלה התאוששות קלה, ועתה המכירות הן רק ב-10% פחות מאשר לפני שנה. ארבעת

בזם הם סגני-נשיא, ואחראיים לחב-רהיבת, העוסקת בהפקות. לאיטלקים 44% ממניות קנון. ואילו לנוקונובוס רק 15%.

קנון הודיעה כי במחצית הראשונה של 1988 הרוויחה 17.7 מיליון דולר,

כמוסף מיוחד של היומן וראי"ט מה-5 באוקטובר, המוקדש לחברת קנון. אושר סופית כי האיטלקי ז'אן-קרלו סארטי התמנה כנשיא החברה ומנ-הלה הכללי. מס' 2 הוא שותפו, מריי סיריני. מנחה גולן ויורם גלדי

מפיקים גולן וגלובוס
סוני-נשיא ואחראים לחברה-בת

המובילים האמריקאים למילחמה בישראלים

כילים הישראליים, המעסיקים עובדים לא-מאורגנים, והמציעים לכן מחירים נמוכים יותר, המכים את האמריקאים המאורגנים. הנשיא, אלכסנדר רן-קה, אמר שיעקר התלונות הן נגד חב-רת מוישה, שהקטינה את עיסקי המת-חרים ביותר ממחצית.

חברת מוישה היא הגדולה מבין כ-30 חברות-הובלה ישראליות הפועלות בניירורק, כך מסר מגאווין-העסקים קרין.

לריברי רוקה, הישראליים מעסיקים עבודה לא-מאורגנת, ולכן דורשים עבור הובלה מרירות 25 דולר לשעה לעובד, לעומת המחיר המאורגן של 34 דולר. התחרות הישראלית הקטינה את מיספר העובדים המאורגנים מ-3,600 ל-2,500.

נשיא אירגון המובילים האמריקי איים בניירורק יצא למילחמה כמז-

מיפעלי-הלכידים בישראל מייצרים 85 אלף קוב לשנה, וזוהו נשלח רבע ליי-צוא. הצרכנים העיקריים הם גורמים הקשורים בבנייה, ויש קשר הדוק בין צריכת-לכידים למכירת דירות חדשות. משמעות היציבות בענף זה היא כי גם מכירת הדירות החדשות יציבה.

הריווחיות בענף שומרת על איוון בגלל עליית מחירים של שמונה אחר-זים בשוק המקומי, אולם בעיקר מפני שכמעט כל הייצוא נשלח לאירופה, ובעיקר להולנד. התייקרות המטבעות האירופיים לעומת הדולר גרמה להג-ברת הרווח מהייצוא. גם הביקוש למר-צר הוא יציב, ואיפשר העלאת-מחירים שניה באחרונה בהולנד. כיום נמכר קוב לכיד ב-700 דולר לערך.

מיפעלי הלכידים מייבאים את מר-בית חומר-הגלם מגאבון, והיתר מאיר. בעבר היה אחד המפעלים, קלת-אפי-קים מייבא מבראזיל, אולם הייבוא נפסק בגלל חוסר-כדאיות.

יציבות בענף הלכידים

האינפיארה והפסקת הרכישות על-ידי תושבי השטחים הכבושים גרמו לירידה של כ-15% במכירות בענף-הל-כידים, אולם בחודשים האחרונים חלה התאוששות קלה, ועתה המכירות הן רק ב-10% פחות מאשר לפני שנה. ארבעת